

716.

Na osnovu člana 95 tačke 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O HITNOJ MEDICINSKOJ POMOĆI

("Sl. list Crne Gore", br. 49/08 od 15.08.2008, 40/11 od 08.08.2011)

Proglašavam Zakon o hitnoj medicinskoj pomoći, koji je donijela Skupština Crne Gore na sedmoj sjednici prvog redovnog zasijedanja u 2008. godini, dana 29. jula 2008. godine.

Broj: 01-1554/2

Podgorica, 4. avgusta 2008. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

ZAKON

O HITNOJ MEDICINSKOJ POMOĆI

I. OPŠTE ODREDBE

Član 1

Hitna medicinska pomoć (u daljem tekstu: hitna pomoć), kao posebna oblast zdravstvene djelatnosti koja se obavlja na primarnom nivou, organizuje se radi preduzimanja neophodne i neodložne medicinske intervencije, čije bi nepreduzimanje ugrozilo život i zdravlje građana ili izazvalo trajno oštećenje i sprovodi u skladu sa ovim zakonom i propisima o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju.

Član 2

Hitna pomoć je hitno medicinsko zbrinjavanje lica kojima je zbog bolesti, stradanja ili ozljede neposredno ugrožen život, pojedini organ ili dijelovi tijela, odnosno kod kojih bi u kratkom vremenskom periodu moglo doći do ugroženosti osnovnih životnih funkcija, disanja i srčanog rada, a u svrhu maksimalnog skraćanja vremena od nastanka hitnog stanja do potpunog zbrinjavanja, odnosno do upućivanja na dalje liječenje.

Hitna pomoć se pruža na mjestu događaja, tokom primarnog sanitetskog transporta, kao i u jedinicama hitne pomoći, neprekidno 24 sata.

Član 3

Hitnu pomoć obavljaju zdravstveni radnici koji posjeduju posebnu edukaciju iz hitne pomoći, u skladu sa ovim zakonom.

U slučajevima većih nesreća i epidemija većih razmjera, hitna pomoć se sprovodi u skladu sa posebnim zakonom.

Član 4

Pojedini izrazi, u smislu ovog zakona, imaju sljedeće značenje:

- reanimobil je posebno opremljeno spasilačko vozilo sa standardizovanom medicinsko-tehničkom opremom;
- vozilo za hitan sanitetski transport je spasilačko vozilo za hitan sanitetski transport pacijenata u zdravstvenu ustanovu koja pruža zdravstvenu zaštitu na sekundarnom ili tercijarnom nivou;
- hitan sanitetski transport obuhvata organizaciju i način transporta pacijenata od mjesta nastanka događaja do najbliže zdravstvene ustanove koja pruža zdravstvenu zaštitu na sekundarnom ili tercijarnom nivou.

II. ORGANIZACIJA HITNE POMOĆI

1. Zavod

Član 5

Djelatnost iz člana 2 ovog zakona organizuje i sprovodi Zavod za hitnu pomoć (u daljem tekstu: Zavod).

Član 6

Djelatnost Zavoda je:

- prijem, pregled i trijaža pacijenata po redovima hitnosti;
- reanimacija i monitoring osnovnih životnih funkcija;
- praćenje stanja pacijenta poslije reanimacije;
- davanje odgovarajuće terapije, primarna obrada rana i povreda;
- davanje vakcina i seruma po indikacijama, antibiotika, analgetika i drugih indikovanih lijekova;
- upućivanje pacijenta u zdravstvene ustanove sekundarnog i tercijarnog nivoa;
- medicinsko praćenje pacijenta (observacija) radi eventualno potrebnih dodatnih dijagnostičkih procedura u cilju postavljanja tačne dijagnoze;
- ultrazvučna i laboratorijska dijagnostika;
- zaustavljanje krvarenja, obrada preloma, imobilizacija;
- davanje savjeta pacijentima u vezi njihovog zdravstvenog stanja;
- prijem poziva građana od strane zaposlenih u dispečerskom centru hitne pomoći;
- trijaža poziva po redovima hitnosti i upućivanje ekipa hitne pomoći radi ukazivanja hitne pomoći;
- praćenje i analiziranje mjera hitne pomoći u Crnoj Gori i izvještavanje nadležnih institucija;
- oblikovanje doktrine u djelatnosti hitne pomoći;
- predlaganje programa mjera zdravstvene zaštite iz područja djelokruga svoga rada;
- utvrđivanje standardnih operativnih postupaka za sve oblike hitne pomoći i usklađivanje primjene standarda u pružanju hitne pomoći;
- učestvovanje u izradi i sprovođenju pojedinih projekata zdravstvene zaštite u vanrednim prilikama;
- kontinuirana medicinska edukacija zdravstvenih radnika, zdravstvenih saradnika, studenata, učenika medicinske škole i drugog osoblja;
- saradnja sa Institutom za javno zdravlje, zdravstvenim ustanovama, organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove i policiju, Vojskom Crne Gore, Crvenim krstom Crne Gore, operativnim jedinicama za zaštitu i spašavanje, domaćim i međunarodnim nevladinim organizacijama koje se bave hitnom pomoći i međunarodnim stručnim medicinskim ustanovama;
- sanitetsko obezbjeđenje javnih skupova i sportskih manifestacija, sanitetski prevoz bolesnika u zemlji i inostranstvu vozilom, helikopterom ili avionom;
- drugi poslovi u skladu sa zakonom i aktom o osnivanju Zavoda.

Član 7

Na osnivanje i rad, kao i na druga pitanja od značaja za rad Zavoda, primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Član 8

Zavod obavlja djelatnost iz člana 6 ovog zakona preko organizacionih dijelova: jedinica i podstanica za hitnu pomoć.

Član 9

Zavod organizuje jedinice i podstanice za hitnu pomoć, u zavisnosti od broja stanovnika, geografske specifičnosti, saobraćajnih veza i udaljenosti od bolnice.

Jedinice za hitnu pomoć organizuju se u: Baru, Beranama, Bijelom Polju, Budvi, Cetinju, Danilovgradu, Herceg Novom, Kolašinu, Kotoru, Mojkovcu, Nikšiću, Plavu, Pljevljima, Podgorici, Rožajima, Tivtu, Ulcinju i Žabljaku.

Podstanice za hitnu pomoć se organizuju u: Andrijevici, Plužinama i Šavniku.

Na područjima na kojima je, zbog tranzita i boravka turista, povećan broj korisnika zdravstvene zaštite, Zavod po pribavljenom mišljenju organa državne uprave nadležnog za poslove zdravlja (u daljem tekstu: Ministarstvo), u saradnji sa nadležnim organima lokalne samouprave, može privremeno da otvori podstanice za hitnu pomoć.

Bliže uslove u pogledu prostora, kadra i opreme, kao i načina rada jedinica i podstanica za hitnu pomoć propisuje Ministarstvo.

Član 10

Svaka jedinica i podstanica za hitnu pomoć ima potreban broj timova, reanimobila i vozila za hitan sanitetski transport.

Tim u jedinici i podstanici za hitnu pomoć čine: doktor, dvije medicinske sestre, odnosno medicinska tehničara, od kojih je jedan vozač vozila hitne pomoći.

Tim za hitan sanitetski transport u jedinici za hitnu pomoć čine: dvije medicinske sestre, odnosno medicinska tehničara, od kojih je jedan vozač vozila hitne pomoći.

Potreban broj timova hitne pomoći, reanimobila i vozila za hitan sanitetski transport u jedinici i podstanici za hitnu pomoć, kao i uslove u pogledu tehničkih karakteristika vozila, medicinsko - tehničke opreme vozila i popis lijekova koji se koriste u reanomobilima i vozilima za hitan sanitetski transport propisuje Ministarstvo.

Član 11

Doktor u timu hitne pomoći vrši pregled, dijagnostičke postupke, određuje i primjenjuje terapiju prema Protokolu o dijagnostičko-terapijskim postupcima u hitnoj pomoći i koordinira radom ostalih članova tima.

Protokol iz stava 1 ovog člana donosi Ministarstvo.

Član 12

U svim slučajevima kada nije moguće zbrinuti pacijenta na mjestu događaja ili u jedinici za hitnu pomoć, doktor u timu hitne pomoći, nakon ukazane neophodne medicinske pomoći, pacijenta upućuje i transportuje do najbliže zdravstvene ustanove sekundarnog ili tercijarnog nivoa.

Član 13

Pacijenti sa ugroženim osnovnim životnim funkcijama transportuju se vozilom za hitan sanitetski transport do najbliže zdravstvene ustanove sekundarnog ili tercijarnog nivoa, samo u pratnji doktora.

Pacijenti koji su transportovani i primljeni u zdravstvenu ustanovu iz stava 1 ovog člana, a kod kojih nije indikovana hospitalizacija, ne mogu koristiti hitan sanitetski transport pri povratku iz zdravstvene ustanove.

Član 14

Zdravstveni radnici Zavoda obavezni su da nose radnu odjeću jedinstvenog dizajna označenu međunarodnim znakom hitne pomoći.

Član 15

Zavod organizuje i sprovodi kontinuiranu edukaciju doktora i medicinskih sestara, odnosno medicinskih tehničara za pružanje hitne pomoći.

Program i način sprovođenja kontinuirane edukacije propisuje Ministarstvo, na predlog Zavoda.

Član 16

Pored obavezne evidencije propisane posebnim zakonom, Zavod je dužan da vodi i druge evidencije, u skladu sa Protokolom iz člana 11 ovog zakona.

2. Dispečerski centar

Član 17

Obavještanje o događajima i upućivanje poziva timovima hitne pomoći obavlja se preko Dispečerskog centra za hitnu pomoć.

Dispečerski centar za hitnu pomoć (u daljem tekstu: Dispečerski centar) je dio jedinstvenog operativnog komunikacionog centra za sve pozive u hitnim slučajevima, organizovanog u skladu sa posebnim zakonom.

Obavještanje o hitnim situacijama vrši se pozivom na broj 112.

Član 18

Dispečerski centar je smješten u Zavodu.

Svaka jedinica hitne pomoći ima svog dispečera.

U slučaju potrebe za angažovanjem više jedinica za hitnu pomoć iz više opština, Dispečerski centar u jedinici za hitnu pomoć u Podgorici koordinira radom angažovanih jedinica za hitnu pomoć.

Član 19

Dispečer obavlja prijem poziva, određuje red hitnosti, upućuje poziv timovima hitne pomoći, obavještava najbliže zdravstvene ustanove sekundarnog ili tercijarnog nivoa o dolasku hitnog pacijenta, saraduje sa policijom, operativnim jedinicama za zaštitu i spašavanje i drugim odgovarajućim službama.

Ukoliko dispečer utvrdi da nije potrebno angažovanje tima hitne pomoći na terenu, obavezan je da odgovarajuće uputstvo prema Protokolu iz člana 11 ovog zakona.

Dispečer u Zavodu je doktor i medicinska sestra, odnosno medicinski tehničar, a dispečer u jedinici za hitnu pomoć u drugim opštinama je medicinska sestra, odnosno medicinski tehničar koji je edukovan za pružanje hitne pomoći, u skladu sa ovim zakonom.

Član 20

Dispečerski centar mora imati dovoljan broj linija.

Veza između vozila hitne pomoći i dispečera uspostavlja se putem jedinstvenog sistema veza.

Član 21

Svi razgovori u Dispečerskom centru se snimaju i čuvaju na odgovarajućem tonskom audio nosaču kao medicinska dokumentacija, u skladu sa posebnim zakonom.

Član 22

U slučajevima gdje je djelovanje timova za hitnu pomoć otežano ili opasno, u spašavanje se uključuje spasilački helikopter i druga oprema i sredstva organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove i policiju, pomorske sigurnosti i drugih organa i službi, koji mogu pružiti adekvatnu pomoć timovima hitne pomoći, u skladu sa standardnim operativnim procedurama.

III. FINANSIRANJE HITNE POMOĆI

Član 23

Sredstva za obavljanje hitne pomoći obezbjeđuju se u budžetu Crne Gore, Republičkom fondu za zdravstveno osiguranje i iz drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Rad privremenih podstanica za hitnu pomoć iz člana 9 ovog zakona, kao i broj timova hitne pomoći iznad utvrđenog broja timova finansiraju se iz sredstava lokalne samouprave.

IV. NADZOR

Član 24

Nadzor nad primjenom ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo.

Poslove inspekcijskog nadzora iz nadležnosti Ministarstva vrše zdravstveni inspektori u skladu sa zakonom.

V. KAZNENE ODREDBE

Član 25

Novčanom kaznom od 1.500 eura do 20.000 eura kazniće se Zavod, ako:

- 1) ne organizuje i sprovodi kontinuiranu edukaciju (član 15);
- 2) ne vodi posebne evidencije (član 16).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 eura do 2.000 eura.

Član 26

Novčanom kaznom od 500 eura do 2.000 eura kazniće se za prekršaj zdravstveni radnik, ako:

- 1) bez pratnje transportuje pacijenta sa ugroženim osnovnim životnim funkcijama (član 13 stav 1);
- 2) ne nosi radnu odjeću (član 14);
- 3) kao dispečer ne postupi u skladu sa Protokolom (član 19 st.1 i2).

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 27

Zavod će se osnovati u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. Do osnivanja Zavoda poslove hitne pomoći obavljaće službe hitne pomoći u domovima zdravlja.

Član 28

Danom osnivanja Zavoda, postojeći prostor, opremu, vozila i zaposlene u službama hitne pomoći u domovima zdravlja preuzima Zavod.

Član 29

Izuzetno od odredbe člana 10 ovog zakona, tim za hitnu pomoć čini i zaposleni koji je na dan stupanja na snagu ovog zakona obavljao poslove vozača u službi hitne pomoći. Zaposleni iz stava 1 ovog člana dužni su da završe edukaciju za obavljanje poslova hitne pomoći, u roku od 12 mjeseci od dana donošenja akta iz člana 15 ovog zakona.

Član 30

Do organizovanja Dispečerskog centra, u skladu sa ovim zakonom, obavještanje o potrebi hitnog medicinskog zbrinjavanja vršiće se pozivanjem na broj 94.

Član 31

Podzakonske akte za sprovođenje ovog zakona Ministarstvo će donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 32

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

SU-SK Broj 01-544/6
Podgorica, 29. jula 2008. godine

Skupština crne Gore
Predsjednik,
Ranko Krivokapić, s.r.